

2. Termin inwentaryzacji powinien przypadać zawsze na koniec miesiąca; zasada ta nie dotyczy przedsiębiorstw handlowych i przemysłu gastronomicznego.

3. Inwentaryzację danych składników majątkowych przeprowadza się również na dzień, w którym nastąpił wypadek losowy lub inna okoliczność naruszająca stan składników majątkowych.

4. W przypadku gdy w myśl przepisów niniejszego zarządzenia inwentaryzacja danego rodzaju składników majątkowych powinna być przeprowadzona dwukrotnie w ciągu roku, terminy tej inwentaryzacji nie mogą przypadać na jedno półrocze, przy czym okres dzielący dwa terminy nie może być krótszy niż 3 miesiące.

5. W przypadkach szczególnych, uzasadnionych względami branżowymi, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą ustalić inne terminy inwentaryzacji, a także odmienną częstotliwość inwentaryzacji. W odniesieniu do przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) uprawnienia te przysługują dyrektorom właściwych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych).

6. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), a w odniesieniu do przedsiębiorstw podległych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) dyrektorowie właściwych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) mogą udzielić zezwoleń podległym jednostkom na stosowanie inwentaryzacji ciągłej zapasów materiałów, towarów i wyrobów. Uzyskanie zezwolenia na inwentaryzację ciągłą zwalnia przedsiębiorstwo od przeprowadzania spisów w terminach określonych w ust. 1.

7. Cechami niezbędnymi dla uznania danego sposobu inwentaryzacji za inwentaryzację ciągłą są:

- 1) ustalenie rocznego planu i zasad inwentaryzacji dla każdej grupy zapasu materiałów, przedmiotów nie-trwałych na składzie, towarów, wyrobów i półfabrykatów, z tym że częstotliwość inwentaryzacji danego składnika w ciągu roku nie może być mniejsza, niż wynika to z przepisów ust. 1 i 5;

2) bieżące prowadzenie szczegółowej ilościowej ewidencji księgowej zgodnie z przepisami § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w uspołecznionych przedsiębiorstwach i zakładach (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-52, poz. 587 i z 1954 r. Nr 94, poz. 1034), opartej o sprawnie działający system dokumentacji źródłowej; przepis ten w odniesieniu do handlu detalicznego należy rozumieć w ten sposób, że dla każdego punktu sprzedaży powinna być prowadzona ewidencja towarów według cen sprzedaży.”;

12) w rozdziale 4 działu II dodaje się § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. Różnice inwentaryzacyjne należy wyjaśnić i przeksięgować na właściwe konta w takim terminie, aby znalazły one wyraz w najbliższym kwartalnym sprawozdaniu finansowym sporządzonym za okres obejmujący dzień, na który przypadał termin inwentaryzacji. W przypadku gdy termin inwentaryzacji przypadał w czwartym kwartale, różnice inwentaryzacyjne należy wyjaśnić i przeksięgować na właściwe konta w takim terminie, aby znalazły one wyraz w najbliższym sprawozdaniu rocznym.”;

13) w § 27 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obowiązek uzgodnienia z kontrahentami nie dotyczy jednak sald zerowych ani też sald nie przekraczających kwoty 20 zł. Salda nie przekraczające 20 zł mogą być przyjęte do bilansu w wysokości wynikającej z ksiąg rachunkowych. Jeśli dane konto nie wykazuje obrotów w ciągu ostatnich trzech miesięcy, saldo nie przekraczające kwoty 20 zł powinno być przeksięgowane na straty lub zyski, przy czym decyzję o przeksięgowaniu wydaje dyrektor przedsiębiorstwa na wniosek głównego (starszego) księgowego. Nie dotyczy to jednak rozrachunków z pracownikami przedsiębiorstwa pozostającymi nadal w stosunku pracy.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

342

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 czerwca 1957 r.

w sprawie zakresu i trybu bankowej kontroli funduszu płac spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

Na podstawie § 12 ust. 2 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie do wszystkich spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, zwanych w dalszym ciągu „spółdzielniami”, z wyjątkiem spółdzielni budowlanych.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów własnych Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy i zakładów własnych związków spółdzielni, zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

§ 2. 1. W spółdzielniach i jednostkach organizacyjnych, wymienionych w § 1 ust. 2, środki pieniężne na fundusz płac (łącznie osobowy i bezosobowy) nie mogą przekraczać kwartalnego planu funduszu płac, skorygowanego o procent wykonania kwartalnego planu produkcji globalnej w cenach zbytu, planu usług lub planu obrotu w cenach bieżących.

2. Do funduszu płac, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wynagrodzenia za prace wykonywane systemem chałupniczym.

3. Dla jednostek organizacyjnych spółdzielczości pracy wymienionych w § 1 ust. 2, które nie prowadzą działalności produkcyjnej, handlowej lub usługowej, bank wypłaca środki pieniężne na fundusz płac do wysokości kwot zapotrzebowanych. Do jednostek tych mają zastosowanie jedynie przepisy § 7 niniejszego zarządzenia.

4. Środki pieniężne zapotrzebowane przez spółdzielnie na fundusz płac powyżej granicy, o której mowa w ust. 1, stanowią przekroczenia funduszu płac.

5. W przypadku gdy granica kwotowa (ust. 1), do której mogą być czerpane środki na fundusz płac, jest wyższa od sumy środków zapotrzebowanych, powstaje w spółdzielni oszczędność funduszu płac.

§ 3. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 2 ust. 4) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich kwartałów danego roku kalendarzowego, spółdzielnia powinna kwo-

tę przekroczenia wygospodarować do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego).

2. Do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, spółdzielnia będzie opłacać odsetki karne od kwoty przekroczenia w wysokości 18% w stosunku rocznym.

3. Spółdzielnia powinna zawiadomić na piśmie oddział banku i związek spółdzielni pracy, w którym jest zrzeszona, o środkach podjętych dla wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach.

§ 4. 1. Sankcji naliczania odsetek karnych (§ 3) nie stosuje się, jeżeli przekroczenie funduszu płac zostanie uznane przez zarząd związku, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, za ekonomicznie uzasadnione.

2. Przekroczenie funduszu płac może być uznane za ekonomicznie uzasadnione, jeżeli spółdzielnia na podstawie bilansu i innych dokumentów udowodni wobec związku, w którym jest zrzeszona, że w okresie przekroczenia funduszu płac nastąpiło zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysku lub przekroczenie funduszu płac powstało na skutek wypłaty premii oszczędnościowych.

3. Spółdzielnia obowiązana jest przedłożyć bankowi piśmną decyzję zarządu związku, w którym jest zrzeszona, o uznaniu przekroczenia funduszu płac za ekonomicznie uzasadnione.

§ 5. Odsetki karne od sumy przekroczenia funduszu płac zostaną spółdzielni zwrócone, jeżeli spółdzielnia wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 3. W przypadku niewygospodarowania przez spółdzielnię kwoty przekroczenia funduszu płac zapłacone odsetki karne zostaną po okresie przewidzianym do wygospodarowania przekroczenia funduszu płac przekazane na fundusz długoterminowego kredytu spółdzielczości pracy.

§ 6. 1. Spółdzielnie obowiązane są składać we właściwych oddziałach banku:

- a) roczny plan produkcji globalnej, usług lub obrotu (w cenach określonych w § 2 ust. 1) oraz roczny plan funduszu płac z rozbiem na kwartały,
- b) kwartalny plan produkcji globalnej, usług lub obrotu (w cenach określonych w § 2 ust. 1) oraz kwartalny plan funduszu płac.

2. W przypadku gdy ustalony przez spółdzielnię pracy plan produkcji globalnej, usług lub obrotu oraz plan funduszu płac budzi zasadnicze zastrzeżenia, oddział banku może zgłosić spółdzielni swoje uwagi. Jeżeli spółdzielnia nie uwzględni zastrzeżeń i uwag oddziału banku, oddział może zażądać ustosunkowania się do nich przez związek spółdzielni pracy, w którym spółdzielnia jest zrzeszona.

§ 7. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedkładanych przez wszystkie spółdzielnie dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac wszystkich spółdzielni.

2. Krajowe i terenowe związki spółdzielni pracy obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu czterech tygodni.

§ 8. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określi instrukcja szczegółowa Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 9. Na wniosek Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

343

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 czerwca 1957 r.

w sprawie uzupełnienia przepisów o rachunkowości budżetowej.

Na podstawie § 97 ust. 2 uchwały Nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa (Monitor Polski z 1953 r. Nr A 53, poz. 592 oraz Nr A-113, poz. 1477 i z 1954 r. Nr A-32, poz. 464, Nr A-51, poz. 688 i Nr A-55, poz. 753) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy o rachunkowości budżetowej, stanowiące załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 marca 1956 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr 29, poz. 390), uzupełnia się, jak następuje:

1) w § 88:

- a) w ust. 1 pkt 2 dodaje się lit. e) w brzmieniu: „e) sprawozdanie z działalności inwestycyjnej (wzór P-28 lub H-21 c)“.

Wzór sprawozdania stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

b) dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:

„6. Kopię sprawozdania z działalności inwestycyjnej przesyłają w terminach określonych w ust. 4.

- a) inwestorzy bezpośredni — właściwym oddziałom banków finansujących inwestycje,
 - b) inwestorzy naczelni (dysponenci kredytów budżetowych 1 stopnia) w zakresie budżetu centralnego — centralom banków specjalnych.“;
- 2) w wykazie wzorów dodaje się na końcu nazwę nowego wzoru:
„88 Sprawozdanie z działalności inwestycyjnej P-28 lub H-21 c“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole